

Debreczeni Független Újság

pártoktól független politikai napilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Helyben:
 Egy hétre
 Negyedévre

Feladvány szerkesztő:
II. MÓRICZ PÁL.
 Kiadók és laptulajdonosok:
HOFFMANN és KRONOVITZ.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
DEBRECEN,
 Piac-utca 47. és 48. szám.

Debreczen nagy kölcsöne.

Tájékoztató köztörvényhatósági bizottság.

Hirtelen és váratlanul tűzte a napirendre a városi tanács a 16 millió nagy kölcsön ügyét, amely ma, szombaton délután kerül a jog- és pénzügyi bizottság, augusztus 5-en pedig a városi közgyűlés elé.

Nagyon különös ez igazán. A zsandár-javaslatlalt éppen így csináltak. A jog- és pénzügyi bizottság is, a közgyűlés is tájékoztatlan volt, csupán a főispán, a tanács és a köztörvényhatósági bizottság „kikészített” és jó előre megdolgozott tagjai voltak tisztában a javaslattal.

Most is éppen így tesz a tanács. Hirtelen napirendre tűzi a 16 millió kölcsön ügyét, lóhalálában letárgyalatja a jog és pénzügyi bizottsággal, amelynek a véleményét egyébként kutyába sem veszi, csak éppen a „külső forma” megtartásának látszatáért kérdezi meg. Hogy e bizottság véleményére nem sokat ad a városi tanács, mutatta a zsandár-javaslat is, a mely felett a jog és pénzügyi bizottság napirendre tért, de a tanács mégis a teljesen tájékoztatlan közgyűlés elé vitte, hogy *hátha sikerül* keresztül erőszakolni? Nem sikerült . . .

Csaknem ugyanilyen külső jelenségek mellett tűzte napirendre a városi tanács a 16 millió kölcsön ügyét is, a mely pedig az egész város közönségére nézve van oly fontos közügy, hogy tájékoztatlanul bele ne ugrasztódjék esetleg oly kölcsönügylet megkötésébe, amelylyel két emberöltőn át, úgy lehet, a város minden polgárát megnyomorítanak.

Az ilyen dologgal a nyilvánosság elé kell lépni. Nem szabad titkolódnni vele, mert az gyanút kelt, különösen azok előtt, a kik a kérdéssel tisztában nincsenek, hanem vakon kénytelenek szavazni a tanácsi javaslat mellett, vagy ellene.

Tizenhat millió adósság-csinálásról van szó — és a tanács a nyilvánosság képviselői előtt is titkolja a dolog részleteit. Nem akarja tehát *komoly vita* tárgyává tenni a sajtóban, ahol a javaslat, illetve az ajánlatok árnyoldalait is megvilágíthatják. Ezt nem akarja kockáztatni talán? Ezért a nagy titkolódzás? Mert mást el sem lehet képzelni. Hiszen ha előnyök az aján-

latok, akkor *ellene* úgy sem lehetne szólni? Avagy olyan silány ajánlatok érkeztek, hogy titkolni kell? Akkor kétszeres kötelessége a tanácsnak a nyilvánosságot tájékoztatni.

Más városban, például Szegeden az ilyen kérdéseket nem zárt ajtók mögött tárgyalják, hanem a legteljesebb nyilvánosság előtt. *Ott kell megérni minden ilyen nagy kérdésnek.* Szegeden két, három, sőt négy hétig is tartanak a közgyűlések, amikor „fontos” tárgy kerül szőnyegre, — míg nálunk legfeljebb néhány órát akarnak rászánni a vitára és még megérlelni sem engedik az oly fontos kérdést, amely a város jövőjére sorsára évtizedekre kihatással lesz.

Ez nem eljárás. Ez nem méltó a város hatóságához. Ezt nem érdemli e város köztörvényhatósági bizottsága. A közügyek egészséges intézése a legteljesebb nyilvánosságot követeli meg, éppen a közügyek érdekében.

Rostkowitz Arthur.

Országgyűlés.

[Budapest, 1904. július hó 29-én.]

Eredeti tudósításunk.

A földmivelésügyi miniszter tárczájának költségeloirányzatát tárgyalta ma is. **Agrár állam vagyunk és így a kormányzatnak egyik legfontosabbja a földmivelésügy, mégis régen volt a tanácskozó terem oly néptelen, mint éppen ezen alkalommal.** A legcsudálatosabb, hogy éppen az agráriusok bírányoztak; Zselénszky Róbertnek és Károlyi Sándor grófnak semmi nyoma, de nemcsak a vezérek nem voltak itt, a közönségnek sem jelentek meg.

Az akadémikus félóra jóval elmúlt, a mikor az elnök az ülést megnyitotta.

Elnök: **Perczel Dezső.**

A jegyzőkönyv hitelesítése után mindjárt a földmivelésügyi tárca költségvetésének folytatódó tárgyalására tértek át.

Bernáth Béla szerint a kormánynak nem szabad elzárkóznia ama szerencsétlenség elől, a mely az országot az állandó szárazság révén érte. Kéri a kormányt, hogy segítsen a gazdákon.

A szőlőbirtokosok helyzetével foglalkozik ezután és azt mondja, hogy a szőlősgazdák helyzete válságos. A bajt a borértékesítés kedvezőtlen viszonyaiban látja. **A hordógyárosok gyakran valóságos uszort üznek a kisgazdákkal; az államnak sok érdeje van nem volna nehéz olcsóbbá tenni a dongát. A boritaladó leszállítását is sürgeti; ennek csak hasznát látná úgy a fo-**

gyasztó, mint a termelő közönség, sőt még a kincstár is. A borértékesítő szövetkezetek működését igen üdvösnek tartja, főképp a kis ember érdekében, akiknek nincsen módjukban, hogy külön pinceszézetet tartsanak. Végezetül az olasz borvám dolgával foglalkozik és kijelenti, hogy nem fogadja el a költségeloirányzatot. (Helyeslés a baloldalon.)

Hallgatnak az agráriusok.

Kaas Ivor báró: A vám védelem ügyében az agráriusok sem tartanak szükségesnek semmi különös intézkedést, se az olasz borral, se Németországgal szemben. Az idei inséges esztendőben a magas árak már lehetővé tették, hogy a bécsi piacon amerikai kukorica és buza szerepeljen. A mi kis termésünket az agráriusok miért nem akarják a verseny ellen megvédelmezni.

Az agráriusok elhallgattak a papiros buza ellen vívott küzdelemben is. Hallgatnak éppen most, a mikor a börzén tobzódnak a fedezetlen határidőüzletben. Földmivelésünket intenzívebbé kell tenni. A részletekben erre tesz is üdvös intézkedést a kormány, de ezek az intézkedések nem sokat érnek, mert nálunk hiányoznak a helyes mezőgazdasági politika alapjai. A pénzügyminiszter minél kevesebb költséget engedélyez a földmivelésügynek, a mely pedig a legjövedelmezőbb ág, a kereskedelmi miniszterek pedig mindig a földmivelésügy ellen dolgoznak; például az öntözési csatornák a kereskedelmi kormány miatt nem jöttek létre. A költségeloirányzatot nem fogadja el. (Helyeslés a baloldalon.)

Visontai Soma a bortermelés dolgáról beszél. Magyarországon harmadfél millió ember él a bortermelésből és azért nagy figyelemmel kell kísérenünk a gazdaságnak ezt az ágát.

Az olasz borvám dolgában kér felvilágosítást a kormánytól, majd pedig kijelenti, hogy pártállásánál fogva nem fogadja el a költségvetést. (Helyeslés a baloldalon.)

Elnök: Több szónok nincsen előjegyve. A vitát bezárom.

Szünet következett, mely után

Tallán Béla földmivelésügyi miniszter beszélt.

Tallán Béla földmivelésügyi miniszter mindenek előtt meghajtja lobogóját Darányi Ignác elődje előtt. Majd tagadja, hogy a nagy szárazság, ha végtelen károkat okozott is, a legkétségbeejtőbb helyzetbe sodorta volna az országot. Az erdőket megnyitotta az állatállományoknak, gondoskodott a takarmányok olcsó és gyors szállításáról. Hasonlóképpen a korpá és kukorica szállítás lehet megkönnyítésére is lesz gondja. Reformálói óhajtja a gazdanevelést, a gazdasági tanintézeteket s itt számít a birtokos osztályra, reméli ugyanis, hogy fiaikat lehetőleg gazdasági intézetekben fogják kiképeztetni. Gondoskodott a gazdák számára jó, olcsó magyar gyártmányú gépekről, melyeknél a külföldi gépek sem jobbak, sem nem olcsóbbak. Az alapítványi birtokokon pedig gazdasági gépraktárok felállításáról dondoskodik. A gyümölcsstermeléssel és értékesítésének kérdésével foglalkozik behatóan, majd

örömmel jelenti ki, hogy szőlőtermelésünk már nem szorul az állam gyámolítására. Előne van a borszövetkezeteknek, ellenben a tejszövetkezetekről dícsérettel emlékszik meg. Módosítani kívánja az erdőörvényt is. (Elezés, taps a jobboldalon.)

A tárcza költségvetését először általánosságban, majd többek hozzászólása után részleteiben is megszavazták; az összes határozati javaslatot elvetette a többség. Ezután elnök az ülést bezárta.

Vármegyénk és közelvidéke.

Püspökladányban hallatlan a szárazság és a drágaság. A Hortobágy nem lehet külön, mint az itteni lesült rónák és a debreczeni piac koránt sem okozhat annyi gondot a szegény embernek, mint az itteni. Debreczenben legalább van miben turkálni, válogatni; de itt két „csibész“ és tojásszedő monopolizálja a terményeket s liferálja — *Bécsnek*. Egy hitvány csirke Ladányban 30—40 kr. egy ugorka fillér; — ezekből következtetni lehet egyebekre. Például tejfelt irmagul sem lehet kapni, mert a takarmány hiány miatt a szarvasmarhát vágni adják, anélkül azonban, hogy a husnak méregdrágasága azért csökkenne.

Tengerire sincs kilátás, mert igaz ugyan hogy szörványosan járt eső; de az azt követő nagy szél s égető meleg ellensúlyozta, sőt 0 fokon alulra redukálta az eső hatását.

A kis gazdák, különösen a kiket egyéb csapás is sújtott, igazán busan néznek a tél elé.

Az árvaszéki elnök körútja. Pénzes Sándor, megyei árvaszéki elnök Debreczenbe visszaérkezett megyei körútjából, mely alatt mindenütt minden rendben talált. Pontosan vezeti minden árvaszék a gyámoltakról a közigazgatás egyszerűsítésével foglalkozó belügyminiszteri rendelet által legújában elrendelt a) és b) nyilvántartó lapokat is.

Este.

Irta: **Ritók Emma.**

Roszkedvűen ment föl a lépcsőn. A szivarját olyan hanyagul szivta volt, hogy kialudt és az utcán rest volt újra rágyújtani; még egyszer párszor erőset szippantott rajta, de csak keserű nikotin iz tolt a szájába és dühösen dobta el a csutkát. A lépcsőházban még nem volt meggyújtva a gáz, pedig már elmúlt hat óra. Mintha már minden összeesküdött volna, hogy bosszantsa és testét-lelkét eltöltötte valami kicsinyes kelletlenséggel, pedig gondolatai azalatt szívesen ragaszkodtak bele egy kérdésbe és az utcán, a hivatalában, a vendéglőben minduntalan rajta kapta magát, hogy megint csak az az egy „miért“ gyötri, ami elől futni szeretett volna.

Miért — miért lett ez az ember öngyilkossá? Nagyon jó, tisztességes, egészen közönszerű embernek tartotta a barátját, — már amennyire ismerte és ismerjük valamennyien azokat, akikkel életünk külső körülményei minduntalan összehoznak és akiket így természetesen barátainknak vélünk.

Nem tartotta sem nagyon szenvedélyesnek, sem nagyon okosnak, sohasem hallotta filozofálni, vagy az élet problémái fölött tépelődni; poétikus hajlamokat nem

Gyógyszertár átírás. A hajduböszörményi Magyar Korona gyógyszertárt **Harsányi Lajos** eddigi tulajdonosa **Erosey Gábor** gyógyszerészre iratta át.

Elhalt orvos. Szende Adolf, nyírbátori orvos, Adler Farkas hajduszoboszlói birtokos veje, Nyírbátorban elhunyt. A gyász eset következtében az elhunyt leányának **Lukács Emil dr.** debreczeni ügyvéddel az e hó 31-ére kitűzött esküvőjét a család elhalasztotta.

Eső a megyében. A szerdai esőről beérkezett tudósítások mind 4—5 óras esőről szólnak, amely a burgonyára, répára, kukoriczára és a kerti veteményekre nagyon jó hatással lesz. A legelőket is felüditette az eső.

Bombamerénylet Varsóban.

— Plehve orosz belügyminisztert meggyilkolták. —

Európa figyelme most Varsó felé fordul, a hol a bomba által szétszaggatott orosz belügyminiszter fehér lepedővel letakart holttesteme nyugszik. A megdöbbenés Párisban semmivel sem kisebb, mint Szent-Pétervárott, a hol a varsói bomba felrobbanásában esetleg egy forradalom nyitányát látják. Oroszország ugylátszik, megérett erre s nem történhetne többé a Volga mentén olyan esemény, a melyet a világ ámulattal fogadna.

Plehve III. Sándor reakcionárius kormányzata idején, mint az állami rendőrség feje és Tolsztoj Elek belügyminiszter adlátusa résztvett a kormány minden szabadságellenes törekvésében. Különösen a diákságnak volt nagy ellensége. Az a beszéd, amelylyel hivatalát átvette, csak még fokozta iránta a bizalmatlanságot. Plehve meg is felelt annak a hirnek, amely megelőzte. Ő volt az, aki Obolenszky és Wahl kormányzókat a kievi és egyéb diákzavargásokkal a legnagyobb em-

bertelenségre sarkalta. Mint finn ember: végkép leverte, legázolta a finnek szabadságát és alkotmányát és Oroszországot ő kergette bele a háboruba. Egy újságíró felkereste tegnapi délután a budapesti orosz konzult, a ki a hirre vonatkozólag a következőket mondta.

Egy orosz konzul Plehvéről.

Ugy tudom, — mondá — hogy már egy ízben, mult év őszén terveztek merényletet Plehve ellen de valaki elárulta jó pénzért a tervet, mire a bűnösöket elfogták. Plehve — mint tudja — Szipjagin meggyilkoltatása után 1902. ápr. hó eleje óta volt belügyminiszter. Plehve azoknak a keveseknek egyike volt, akik a veszedelmes állástól vissza nem reitettek. Roppant szigorú, pedáns és e mellett a vakmerőség elszánt ember léte pillanatig sem habozott, mikor a czár 1902. április 7-én felajánlotta neki a belügyi tárczát. Midőn a czár mosolyogva kérdezte tőle, hogy nem fél-e Szipjagin örökét átvenni, Plehve röviden ezt felelte:

— *A czárért élek!* . . .

A czár arcza — valószínűleg Szipjagin tragikus sorsa jutott eszébe — elkomorodott. A mindenható uralkodó elgondolkozva mondta:

— Szegény Szipjagin! . . .

Mire Plehve újra megszólalt:

— *A czárért meg is halok!* . . .

A czárnak sok hü embere van, de Plehve volt talán a leghivebb köztük. És a czár tudta ezt méltányolni. Már azelőtt is ismerte, de rövid minisztersége alatt nagyra becsülte ezt a vasakaratu embert. Soha neheztelő szót nem mondott neki, míg Szipjaginnak sokszor volt alkalma a czár rossz hangulatát érezni.

Sok irigye és ellensége volt ezért Plehvének a főrangú és az udvarhoz közelálló körökben. Mert ez az ember senkit sem kimélt, ha a czár és a birodalom érdekéről volt szó.

A milyen szigorú volt azonban másokkal, olyan volt önmagával szemben is. Lássa, a czáron kívül talán senki sem szerette, de ezt mindenki elismerte róla.

Mi mint embert sajnáljuk, de mint politikust nem. Mikor ma délután megjött a

árult el és nem hallotta tőle soha, hogy meg nem értett lángésznek tartaná magát; nőkről sem rajongással, sem megvetéssel nem beszélt. Szerelmi bánat nem bántotta, nem esküdött ideálokra s a kártyát is le tudta tenni bármelyik pillanatban a kezéből.

Miért ölhetette meg ez az ember magát? Már bent állt a szoba közepén és tépelődve nézett körül. Még tegnapelőtt itt ült szegény nála és nyugodtan, egyhangulag beszélgettek. Most igyekezett visszaemlékezni a szavakra, vajjon nem adnának-e azok valami felvilágosítást! De olyan haszontalan kicsinyes dolgokról folyt szó, hogy alig jutott eszébe valami.

Vegre is szabadulni kell már ettől a kérdéstől. Lámpát gyújtott és könyvet vett elő; aztán újra letette s lassan, gondosan válogatva egy vékony cigarettát vett ki a tárczájából. Hanem mikor rágyújtott, elejtette a gyufát . . . az égő gyufát a szőnyegre. Gyorsan lehajolt s akkor látta, hogy még egy gyufa van a földön. Az inasa határozatlan nagyon rendetlen. Agglegényes rendszeretettel vette föl mind a kettőt. A másik el is volt törve.

És akkor eszébe jutott . . . Ez a gyufa . . . ezt a gyufát ő dobta el, — az öngyilkos. Azóta senki sem járt itt, ő maga sohasem dobta el gyufát a földre — és ha véletlenül: . . . azonnal felveszi . . .

Most egyszerre emlékezik is, hogy mikor a barátja cigarettára gyújtott, félig eltört a gyufa, de abban a pillanatban föl is lobbant, úgy, hogy még használni lehetett.

Csak tartotta kezében az eltört gyufát és nézte, nézte . . . leégett fele vékony törékeny szénvá válvá megmaradt, még egy darabon finoman barnára füstölődött s a törésnél csak egy kis szilánk tartotta.

Gépiesen tette vissza egymáshoz a törési felületet. — Egészen összeillett, meg sem látszott rajta a seb, pedig ott volt — s az egészet csak egy kis szilánk tartotta.

Ki tudja, milyen izgatott volt már akkor a kéz, melyben ketté tört akkor az a vékony faszál? Vajjon tudta-e már, hogy pár óra múlva pisztolyt fog szorítani? Vajjon reszketett-e akkor is, mikor érezte, hogy az utolsó szilánk is eltört, mely még a létét összetartotta?

Az az ember már a földben van s ez a haszontalan törékeny gyufaszál itt maradt utána. Azt hamarabb kiseperték, mint ezt, — ennyi az egész.

Csak állt . . . állt . . . és nézte kezében a megfeketedett fadarabkát s úgy érezte, hogy az embernek ez a legigazabb siremléke.

Nézte és csudálkozva kérdezte: — miért?

hir, hogy megölték, nem csudálkoztam rajta. Tudta azt mindenki előre. Figyelmeztették is reá.

Temérdek fenyegető levelet kapott két év előtt. Azt mondják, hogy a szeptemberi merénylet tervét úgy tudta meg, hogy először levelet kapott, melyben ez állott:

— Ütött a végórát!

A levelet megmutatta titkárának, aki felismerte az írásban egy elcsapott rendőr tisztviselő kezevonását. Ezt az embert elfogták és néhány száz rubelért rábírták, hogy bevallja az összeesküvést, a Plehve ellen szított összeesküvés tervét. Így került aztán kézre a banda. Akkor is bombáról volt szó. Plehveről azt beszélték, hogy aczélinget viselt ruhája alatt, amelyen golyó át nem hatolhat.

Én is azt hiszem, hogy a gyilkosság nihilisták műve.

A merénylő azonban akár nihilista, akár nem, biztos, hogy egyedül magára vállalja művét.

Plehve temetése.

Pétervár, július 29. Alexei Alexandrovics nagyherceg elnöklété alatt tegnap itt összeült az államtanács, mely elhatározta, hogy Plehve holttestét Pétervárra hozatja és nagy díszben, nemzeti költségen temetik el.

Varsói hírek.

Varsó, július 29. Az utcza, ahol a belügyminisztérium a robbanás érte, még most is el van zárva. Felváltva kocsik és gyalogság tartja fel a rendet. A lakosság azonban nem tolong az utcán, hanem meghúzódik a lakásában, mert senki sem szeretné magát oknélküli zaklatásnak kitenni.

Megállapították, hogy a gyilkosság elkövetője finn ember volt, aki három napja tartózkodik Varsóban. **A robbanás ereje őt is megölte, de nevét nem sikerült kitudni.** Egy, a Finnországba az napra szóló vasuti jegyet találtak a zsebében.

A tettes életben van.

Másik híradás szerint a tettes életben van. Ugyanis Pétervárról, július 29-diki kelettel ezeket jelentik: Azt hiszik, hogy Plehve miniszter gyilkosának társai is vannak. **A tettes nevét semmi áron sem akarja megmondani.** A bomba, a melyet használt, hosszú bádogdoboz volt robbantó anyaggal és apró fémdarabokkal megtöltve. Azt hiszik, hogy a tettes több napig ama vendéglőben lakott, amely előtt a robbanás történt. **A megsebesültek számát 18-ra teszik.** Eddig azonban csak hat sebesült-ről tudni, ezek között van két tiszt, egy nő és egy gyermek. A robbanás oly heves volt, hogy az összezuzott kocsiszilánkjai **Plehve testébe is hatoltak. A fejét majdnem teljesen leszakította a bomba.** A tettesen vasuti hivatalnok sapka volt. A varsói pályaudvar közelében lévő kápolna épen maradt.

Mi az ujság?

Szétmarcangolta a disznó. A szegedi felső tanyán Fehértó kapitányság 44. számú tanyáján foglalatokodott Szél János a feleségével együtt. Hogy magára ne maradjon kis gyermekük a

szobában, kivitték az udvarra s egy kosárba ültették. Munkaközben nem vették észre, hogy legnagyobb hizó serfésük odament a kisgyermekhez s beleharapott a karjába, aki eleset sikoltott. Rémülve szaladt felé Szél János a feleségével. De amikor a gyermekükhöz értek, a disznó a kisgyermeküket már marcangolni kezdte. A megrémült szülők tőlük telhető gyorsasággal hozták be a kórházba a kisgyermeket, a kinek oly súlyos sérülései vannak, hogy életben maradásához kevés a remény.

Kettős halál a vörös haj miatt.

Tragikus esemény történt kedden délután a nógrádmegyei Lehota községben, Ottlik Antal odaváló lakosnak és községi esküdtnak sok kellemetlenséget kellett elviselnie a vörös haja miatt. Ismerősei folyton csufolták s emiatt nem is igen járt társaságba. Kedden délután azonban a községi bíró valami áldomásra hívta meg a tanácsbelieket a község háza mellett levő kocsmába, a hová a hivatalos óra után Ottlik is elment. Amint ott poharaztak, bevstődött a kocsmába Babán György nevű cipésmester is, aki egyike volt azoknak, a ki nagyon szeretett évelődni Ottlikkal a vereshaja miatt. Babán helyet foglalt az előjárók asztalánál és mert már akkor is ittas állapotban volt, csakhamar megkezdte Ottlik bosszantását, akinek különféle csufneveket adott. Ottlik türt egy darabig, de mikor aztán a sértések mind durvábbak kezdtek lenni, a türelméből kisodort ember egy söröskanecót felkapott s azt Babán fejéhez vágta. Babán, bár csurgott a fejéből a vér, abbahagyta a további csufolódást, s úgy tett, mintha nem akarná fejleszteni a dolgot. Pár perczig csendesen ült, azután elment, hogy megmossa véres fejét. Nemsokára azonban ismét visszatért s a mikor az asztalhoz közeledett, egy ugrással Ottlik mellett termett s annak a hátába vágott egy hosszú suszterkést s aztán futásnak eredt az ajtó felé. A megsebesült ember utána iramodott a merénylőnek, akit a kapu alatt el is ért és egy bicskával, amelyet futás közben rántott elő, a nyakába vágott Babánnak. A vér mindkét embert elborította s Babán a sérülés után nyomban összeesett. Az előhívott orvos Babánt már halva találta. Ottlik sebeit bekötözte ugyan, de belső elvérzés következtében még az éjjel Ottlik is meghalt.

A ló boszuja. Sátoraljauhelyről írják: Azt beszélik kocsis társai Istóczi György kocsisról, hogy a reábizott lovakat pityókos, vagy rosz kedvében kegyetlenül verte. Így tett tegnap délelőtt is a gróf Szirmay György egyik jámbor parádés lovával, minden ok nélkül, a jászolhoz kötött szegény állatot egy vastag doronggal annyira elverte, hogy annak lábán repedés és hasán daganatot lehetett látni. A ló megsokalta a méltatlanságot s egy pillanat alatt, midőn még a rá mért újabb ütést megkapta volna, úgy rugta jobb szemén bántalmazóját, hogy az eszméletlenül esett a falnak. A szemek kifolyt s feje összedagadt Istócziéknak. Ily állapotban szállították be hordágyon a

gyári kórházba. Életbenmaradásához kevés a remény, pedig nagyobb számban levő családjának reá nagy szükségé volna.

Olvasóink rovata.

A folytonos kéregetések.

— A zaklatott közönség. —

(B.) Köztudomás szerint Debreczen város területén a kéregetés hatóságilag tiltva van. Uglátszik azonban, hogy e rendelkezés csak papíronon él, mert akár korán reggel, akár délelőtt, akár este, akár napközben magán lakásban, vagy hivatalos helyiségben, kávéházban, vendéglőben tartózkodunk, folyton könyörödománykérők zaklatják az embert. Most ez, most az, szóval minden perczen kéregetővel tanálja az ember szemközt magát. Elannyira, hogy már a dolog tűrhetetlen, s ha meg nem ad az ember, grombaságokat hall. Fízet Debreczen város polgársága pótdát 38 $\frac{1}{2}$ % ék erejéig, elég azt szenvednie és még ez is hozzá jön. Lassanként nem tudom, hogy mi lesz velünk.

Hiszen szép a jótékonyág, s szivesen is ad az ember akkor, mikor a szükség kívánja, de hogy minden pillanatban jótékony-ságot gyakoroljon, arra a legtöbb ember képtelen.

Van ennek egy jó orvossága: az, hogy adjon a város hatósága egy bizonyos mennyiséget az erre utalt alaphól s eddig van.

A rendőrség pedig foganatosítsa az ez irányu tiltó rendelkezést s örködjön, hogy az efféle kéregetések meg ne történjenek s engedélyt pláne ne adjon. Hiszen eleget kell rettegnünk a betörés, a gyilkolások miatt, hát még nappal is rejtőzzünk és bujdokoljunk, zarkózzunk.

N m, ez nem mehet így tovább, ké-rünk gyökeres intézkedést a kéregetők zaklatásának megakadályozására.

Lovon ment a bálba.

Legény-virtuskodás.

Régóta folyik már a vetélkedés a sándorfalvi legények és az algyői arany ifjuság között. Hol az algyőiek csinálnak valami nagyszerű tréfát a sándorfalviak rovására, hol ezek főzik le az algyőieket. Most egy sándorfalvi legény boszantotta meg erősen az ellenlábásokat,

Még Anna napján történt, hogy mikor javában mulattak az algyői legények a busun, egyszerre a sátornyíláson egy hatalmas lófej jelent meg, kíváncsian nézve szét a tánczó párok között. Majd ostor pattogás hangzott s a nyomán egy hatalmas csödör ugrott a megrémült tanácsosok közé, a hátán Nagy János sándorfalvi legény, ki nevelve nézett az ijedtképu legényekre, sikitózó leányokra.

— Hogy vagytok algyői legények? — kérdezte a gangos legény.

Ennyi boszantást azonban nem hagyhatott büntetlenül megtörténni a nemes algyői ifjuság, ha csak nem akarta, hogy örökre „gyáva” legyen a neve.

Egy szempillantás s a csizmaszárakból előkerült a jófajta szegedi bicsak.

— Mi csak megvagyunk sándorfalvi legény, de most hogy vagy te? S egyszerre tiz éles penge is furódott a ló szügyébe és a legény czombjába.

— Most mutasd meg Nagy János, hogy mit tudsz?

Hatalmasokat ugrott a megkínzott papipa, a megsérült legény meg vadposott nagy elszántan jobbra balra az ostorral. Hanem hát sok volt a „muszka” s a virtuskodó legény vérese fordult le a lováról.

Ezzel elég volt téve a megsértett be-

estületnek. Bekötöztették a legény sebeit, elfogták az elszabadult csődört. Hanem a ló szánalmasabb állapotban volt, mint a gazdája. Czafatokban csüngött le róla a hus és nagyon kétes dolog, hogy mehet e még valaha bálba. Nagy Jánost kocsira rakták s vitték haza a falujába. Mikor elindult a kocsis, azt mondja a megszurkált legény:

— Akár bicska, akár peneczilus, mégis lovon táncoltam az algyői bucsun . . .

Ezzel aztán legalább egyelőre elintéztetett az ügy. Most jön a szegedi vizsgálgó bíróság dolga.

Egyházak és iskolák.

Mentsünk meg egy magyar őrszemét. Oláh falvak közé ékelve szegényen, elhagyatottan rettenetes küzdelmeket viv a kisházai református leányegyház esztendő sora óta. De szegénysége mellett sem hagyta el hitét s megőrizte a magyarságát. A 162 lelket számláló magyar református gyülekezet templomot szeretne építeni, a hol zengő magyar nyelvben dicsérhetné az urat. Szegénysége azonban nem engedi, hogy a szerény kicsiny templomot felépítse.

A magyar társadalomhoz fordul tehát, a melynek nem szabad elesni engedni ezt a magyar őrszemét. Hiszen e maroknyi magyarságnak összekötő kapcsa, hazaszeretetének éllesztője, ősei nyelvéhez való ragaszkodásra intője, buzdítója az a kicsiny imaház, amely az idő által megviselve, összemúlással fenyeget. S ha e nép Istenháza nélkül marad, ha nem lesz hajlék, hol magyar nyelven dicsérje az urat! hol a földi haza iránt jó és balsorsban egyaránt, munkás szeretetre buzdítottassék, „mint oldott kéve széthull” s elvegyül a körülötte élő idegen néptömegben, „Kádár, Lakatos, Hegedűs, Szűcs” családok, kik mielőtt e kicsiny egyház megalakult volna, elhagyták őseik nyelvét és vallását s ma már magyarul nem is tudnak. A ki tehát szívén viseli a magyarság sorsát, segítsen ezen a kis biharmegyei falu magyarságán. Küldje el adományát a következő címre - A kisházai ev. ref. egyház gondnokának Gyanta. Biharmegye. Az adományokért meleg köszönetet mond a kis református magyar egyházközösség.

Társas-élet.

Az aszfalt-olvasztó melegből, a kiknek módja engedi, sokan húzódnak fel a hűs, a fenyőillatos hegyekre. A leghiresebb, a legszebb magyar nyaraló helyről, a fenyvesek és a tengerszemek zordonságaiban is bájos földjéről, a magas Tatrából, Tatra-Füredről érkezett hozzánk csinos képes levél lap. A kik irták — és küldték kedves ismerősei, szeretett barátjai a debreczenieknek. Szórákzó művészetekkel érdemelték ki a Magyarok a szeretetet, a közkedveltséget és hogy őket is csak visszahúzza a szeretet a poros alföldi városba, bizonyítja ezen tátrafüredi levélke is, a mely hiradás felőlök és az ottani — hűvös időjárásról.

„Üdvözléte küldi a Magyar testvérek zenekara. Nincsen semmi bajunk. Itt majd mindig hűvös van. Reggel és este mindig „ibercziherbe” játszunk a térzenén.

Kálmán és Imre.”

De nehogy azzal áltassa magát valaki, hogy csak a magas Tatrában akad látnivaló. Hisz a mi pusztánk — ó, mily szomorú, leperzselt pusztaság az most! . . . a mi tölgyes alföldi erdőnk, egyenestartású népünk látására meg idegenből is jönnek körültekinteni.

Ezen sorainkkal is érdekes, nevezetes látnivalóról emlékezünk meg. A Szent-Anna utcában van a Gondy Károly és Egei, mint mondani szokás, hétvármegyére nevezetes fenyképészeti műterme, a milyen terjedelmű és berendezésű műterem még a fővárosban sem igen kerül.

Külön, erre a czélra emelt II-dik emeleti helyiségekben, toronymagasságban van elhelyezve ez az üvegfedeles nagy műterem, melyet belülről az udvarban szabad karzat fut körül. Ha a műteremből erre a karzatra kilép az emberfia vagy leánya, mert a hölgyközönségnek is kedves műtermők a Gondy-féle műterem, igazi csodát láthat a városi, kövezett udvarból kiemelkedni.

— Mintha csak szőlőbe lépnek ki, tréfalcozik a szójátékos Gondy.

Hát érdemes is azt megnézni, hogy egyetlen szőlőtökéről miként ágaznak szét és fel a két emeletnyi magasságba a kötélvastag szőlővenyigék. A dróthoz kapaszkodva, miként fedik be csipkés levelökkel az emeletes ház szélehomlokzatát, miként kapaszkodnak el és fel a dróthuzalokon az udvar más részeibe, más épületére is; de legfőbbképpen, hogy fent a két emeletnyi magasságban is miként iparkodnak még feljebb és feljebb ezek a kötélvastag, nedvdus szőlőágak, melyek bokrétás levelökkel már a kéményeket is ölelgetik.

Bámulatos szép látvány ez. Különösen most, a mikor minden levél mellett szemekkel rakottan áll a beérésekor mézédés Madlén-fürtöcske is . . . Majdnem azt mondhatni, hogy amennyi a levél, annyi a fürt is. Száz és száz, mondhatni ezernyi egészenesen fejlődött fürtöcske ékiti a venyigéket, ugyl hogy Gondy, ha ki sem mozdul a műteremből, vigan szüretelhet fent a toronymagasságban az áldott, a csodás, az óriás szőlőtöke fürtjeiből . . . Érdemes megnézni!

Megnyílik a debreczeni állatvásár.

A VIII. állategészségügyi körzetben a sertésvész, az V. á. e. körzetben pedig a ragadós száj- és körömfájás megszűnván, a zárlat mai napon feloldatott, minek folytán a legközelebb megtartandó heti és országos állatvásárookra vészmentes helyekről mindenféle állat felhajtható és a heti állatvásárok a rendes helyükön tartatnak meg.

Debreczen, 1904. július hó 28-án.

Dr. Tóth Mihály,
mezőrendőrkapitány.

UJDONSÁGOK.

Csokonay apjának házbérszerződése.

— 1780-ból. —

Nem egészen érdekesség nélkül való öreg irás került elő mostanában a város-háza pinczejéből, ahol még most is egész levéltárra való anyag hever. Egy házbér szerződés, amelylyel Csokonai Vitéz József, a mi halhatatlan nevű költőnk édes apja a Péterfiai 1. sz. — ma Stenczinger féle — házat minden tartozékaival együtt évi 300 rh. frtért három esztendőre bérbevette Csokaji Fényes Györgytől. Csokonai József három évig — miután ipa urának esküdt Diószegi Mihálynak hatvan-utcai 231. (ma 23. szám Kereskedelmi és iparkamara) házából elköltözött, benne is lakott ebben a házban. A 7—10 éves Csokonai Mihály tehát innen járt egy ideig a kollegiumba. A szerződés ime itt következik:

„En Tekintetes Nemes Biharvármegyében Csokajon lakó Fényes György egy részről, másrésztől pedig nemes Debreczen városában lakó Csokonai József praesentibus recognoscaljuk és adjuk tudokra mindenknek, akiknek illik, ezen levelünknek rendiben: hogy én N. T. királyi Debreczen városában Péterfia utcában levő házamat — mindenféle appertinentiával — együtt adom arendában nemzetes és Vitézlő Csokonay József uramnak 3 esztendőig kilencszáz Rb. frtokért ily conditióval.

1/mo Hogy a meg nevezett házakat cumsuis appertinentiis illendőképpen conserválja, tisztán tartsa, ugy annactim három angáriára szorítván egy esztendőt, minden angárián fizessen száz rh. frtokat. Az esztendő pedig mindenkor Szentgyörgy napra observáltassék.

2/do. Ezen mostan is számára kifogott házamat magam jurisdictiom alatt maradjon, mivel gyakran lévő bejövetelemre condendálnom kellek, azon egy szobát és fél konyhát, amely üresen marad, ugy istállót is szénánknak conservatiójára való helylyel együtt ugymint az ócska istállót padlásával magam részére kihagyván nem különben

3/tio. Arendator Urnak is conservatiójáért és fáradságáért egy alsó szoba fél konyhával együtt fizetés nélkül maradjon, a többi épületekért pedig ha magánál meg akar tartani azon bérért, melyeket eddig szoktak adni, legyen szabad megtartani, a többit illendő bérért kiadni; sőt ha lehet, keresni is szoros kötelessége legyen kinek kinek bizonyos obligatóriája mellett kiadni ugy a bérít be is szedni. E mellett ha a nevezett summa ki nem telnek a házak és boltok béréből, tehát a hijját ne praetendálhassam, ha pedig többre megyen a superfluitásához közti arendator urnak ne legyen.

4/to. Minthogy az udvarnak és háznak minden beneficiumát által adtam, az reá esendő quantumnak is onusát magára vállalni tartozék tiz frtokon felül. Ezen kívül ha mi építést szükségesképpen kellek csináltatni, hiradással legyen, az is a summában imputáltassék.

5/to. Ezen alkut mindkét részről száz rh. fr. vinculum alatt megállani legyünk kötelesek. Casu incontrario a megálló fél, a meg nem álló félnek tanquam via liquidu debiti a Ttes Nemes tanács erejével desumálhassa és desumáltathassa salvo tamen contractu permanente. Melyről is adjuk egymásnak ezen arendatorialis, respective transactionalis levelünket az alább coramiasalando személyek előtt. Debreczenben, die 16/a. februárii 1780.

Fényes György mpr.
Csokonay Josef.
Chyrurgus mpr.

Elöléptetett vasutasaink.

— Debreczenből és a vidékről. —

Nagy öröm ért tegnap sok vasutas családót. A régen várva-várt előléptetés sok helyre megérkezett. Legyen bármilyen rendű és foku az előléptetés, a mennyiben a mindig hűségesen, lankadatlan lelkiismeretességgel szolgáló, de bizony mostohán javadalmazott derék vasutasokat érte: nemcsak az előléptetteknek és családjainak, hanem minden jó magyarnak igazi, őszinte örömet kell, hogy okozzon.

De szeretnénk tudni, hogy volt-e annyi emberséges okosság a kormányban, hogy a most közétett tetemes előléptetéseknel vasutasainknak a sztrájk előtt végzett, sokszor szinte önfeláldozó munkáját és igyekeztését vették csak figyelembe és nem ültek fel

rosszlelkű besugóknak, hogy egyeseket, mint a sztrájk előidézésének elevebb mozgatóit az előléptetésből való kihagyással — megbüntessék?

Mindenesetre örvendenénk, ha ezuttal megmutatta volna már a kormány, hogy a vasutasokkal szemben a szeretetben feloldadó megbékélés útján keresi a maga hatalmának erős biztosítását. Különben a debreczeni és vidéki előléptetett vasutasok a következők:

1904. évi augusztus hó 1-től számítól: Toinay Kornél 1. osztályu üzletvezetővé; a II. fizetési osztály 2-ik fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 1-ső fizetési fokozatába: Podolczyk Béla felügyelő; a III. fizetési osztály 1-ső fizetési fokozatából a II. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatába felügyelővé: Eckstein Márk főmérnök léptek elő; a III. fizetési osztály 1. fizetési fokozatában folyó évi május hó 1-től 400 korona korpótlékban részesült Kúthy Béla főmérnök; a III. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 2-ik fizetési fokozatába, 1904. évi május 1-től számítandólag Kula György, Radó József főellenőrök, Hepke Oszkár főmérnök, Török Lajos és Errovits Gyula főellenőrök léptek elő; a IV. fizetési osztály 1-ső fizetési fokozatából a III. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatába 1904. évi augusztus hó 1-től számítandólag Bernáth Ferencz ellenőr főellenőré neveztetett ki; a IV. fizetési osztály 1-ső fizetési fokozatában 1904. évi május hó 1-től számítandólag évi 300 korona korpótlékban részesült Dollinger Lajos Jusztin mérnök; a IV. fizetési osztály 2-ik fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 1-ső fizetési fokozatába 1904. évi május hó 1-től számítandólag Telegdy György, Szekeres Antal, Lőrincz Bálint, Albert József, Egerváry Béla, Békéssy Arthur hivatalnokok léptek elő; a IV. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatába ugyanazon fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatába, 1904. augusztus hó 1-től számítandólag Werlin Sándor hivatalnok lépett elő; az V. fizetési osztály 1 fizetési fokozatából a IV. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatába, 1904. évi augusztus hó 1-től számítandólag Drumár János hivatalnok ellenőrré, Hetényi Géza számtiszt hivatalnokká, Nagy János és Pogány Miklós hivatalnokok mérnökökké, Vajda Nándor segédmérnök mérnökké neveztetett ki; az V. fizetési osztály 2. fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 1-ső fokozatába május hó 1-től számítandólag előlépett: Dénes Arthur segédmérnök; az V. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 2-ik fizetési fokozatába 1904. évi május hó 1-től számítandólag Weiner Samu, Tóth Kálmán, Tasnády Ferencz és Hetessy Sándor hivatalnokok léptek elő; az V. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 2-ik fizetési fokozatába 1904. évi május hó 1-től számítandólag Simon Kálmán irodatiszt lépett elő; a VI. fizetési osztály 1-ső fizetési fokozatából az V. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatába, 1904. évi augusztus hó 1-től számítandólag Ferenczy Jenő, Susni K. József, Varga Béla és Sajó László mérnökgyakornokok mérnökökké neveztetettek ki; a VI. fizetési osztály 2-ik fokozatából ugyanazon fizetési osztály 1-ső fokozatába előléptetett: Buda Rezső, Gyovai Imre számtiszt és Krisztiáni Sándor hivatalnok; a VI. fizetési osztály 3 fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 2. fizetési fokozatába 1904. évi május 1-től számítandólag Hinter Jónás Jenő számtiszt lépett elő; 1904. évi augusztus hó 1-től számítandólag hivatalnokká neveztetett ki Jaczó József állomásvizsgáló.

Az altisztek sorából a II. fizetési osz-

tály 2-ik fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 1-ső fokozatába előlépett Kleirath János és Paraszky Gyula főraktárnok, a II. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 2-ik fizetési fokozatába 1904. évi május hó 1-től számítandólag Turbók István, Klein Márk irodatiszt és Braxatorics Béla főmozdonyvezető léptek elő.

Azonban az altisztekre vonatkozó kimutatásunk még kiegészítésre szorul.

Előléptek az üzletvezetőség területén.

A III. fizetési osztály 1-ső fizetési fokozatából a II. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatába Pfeiffer Gyula mérnök és Tarry Károly főellenőr (Sátoralja-Ujhely) léptek elő; a III. fizetési osztály 1. fizetési fokozatában folyó évi május hó 1-től 400 kor. korpótlékban részesült: Irján János főnök (Nyiregyháza); a III. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 2-ik fizetési fokozatába, 1904. évi május hó 1-től számítandólag előlépett Margaretha István főellenőr (Királyháza); a IV. fizetési osztály 2-ik fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 1-ső fokozatába, 1904. évi május hó 1-től számítandólag Hencz Oszkár (Szatmár), Ujhelyi József (S.-A. Ujhely), Czöbel István, Kovarcz Károly (Görög szállás), Bay Béla ellenőrök és Mihailovits Sándor (Királyháza) mérnök előléptek; a IV. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 2-ik fokozatába előléptetett, 1904. évi május 1-től számítandólag: hottói Nagy János ellenőr (Som); 1904. évi augusztus hó 1-től számítandólag pedig Kerepesi József (Királyháza), Vasvári Miksa (Szatmár), Haas Tivadar, Bohuczky István (Ungvár) ellenőrök léptek elő; az V. fizetési osztály 1. fizetési fokozatából a IV. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatába kineveztetett, 1904. augusztus, hó 1-től számítandólag: Medveczky hivalajoz (Hársfalva) és Spiller Nándor (Tusnád) talnok ellenőrokké, Szaploneczay J. Ferencz (Hadház) hivatalnokok, Gröner Gyula hivatalnok ellenőrré (Szatmár), Juhász Kálmán hivatalnok, Simig Béla (Csap), Nagy Imre (Nánás), Horváth Géza (Tecső) hivatalnokok — mérnökökké; az V. fizetési osztály 2. fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 1. fokozatába május 1-től számítandólag előlépett: Halmágyi Endre (Somlyó), Bartha Sándor (Kaba), Verbovszky J. (Mátészalka), Szita Jenő hivatalnokok; az V. fizetési o. 3-ik fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 2-ik fizetési fokozatába, 1904. évi május hó 1-től Hosszu Antal (Szatmár), Kovács Kálmán (Szaniszló), andrásfalvai Lukács Dénes (T.-Ujlak), Csordás József (M.-Sziget), Heves Salamon és Ország Adolf (Körösmező) hivatalnokok léptek elő; az V. fizetési osztály 3-ik fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 2-ik fizetési fokozatába 1904. évi augusztus 1-től számítandólag előléptek: Schwarzenberg Jakab (Tokaj), Vértés Henrik (Nyiregyháza) hivatalnokok és Bujdosó Sándor János fogalmazó; a VI. fizetési osztály 2-ik fizetési fokozatából ugyanazon fizetési osztály 1-ső fokozatába Tibai Gyula (Nyirbátor), Zih Pál (Hársfalva) hivatalnokok léptek elő s ezeken kívül igen nagy számban léptek elő az altiszti karból is.

Az elcsipett majmok.

Rendőri fogjok mulatozása.

Pénteken délután a debreczeni rendőrség „kitünő fogást” csinált. Elfogott 5 majmot, akikkel együtt elfogott 5 oláh cigányt is, akik lánczczal voltak a majmokhoz kötözve, vagy viszont. E körülményt egyébként a „hivatalos vizsgálat” fogja ki deríteni.

Az öt fűrgő majom nagy érdeklődés tárgya volt a rendőri fogház udvarán, ahol, a letartóztatottak számára olyan előadást rögtönöztek a majmok, hogy harsogó kacajra fakadt a szép számú néző közönség. A majmok tánczoltak, bukfeneczet hánytak, birkóztak, végül pedig összeveszték és rögtönöztek olyan orosz-japán háborút, hogy még vér is folyt. A majmok ugyanis a nekik hajított kenyér, gyümölcs és czukordarabokon úgy összeveszték, akárcsak a japán és orosz Mandzsuria birtoklása felett.

De ezzel még nem ért véget a mulatság. A vékony vacsorában a majmok is részesülni akartak, de a rendőrség, amely Darwin tanait egyáltalában nem tartja tiszteletben, a szabályzatok értelmében, a majmoknak nem adott vacsorát. Az ügyes majmok azonban, nagyon éhesek voltak szegények, a gazdáik elől ügyesen elkapkodták az enni valót, a minek megint hábürosdi a vége.

Az izgalom azonban akkor érte el teipontját, mikor az a kérdés merült fel, hogy a majmok állatok lévén, azokat a város istállójába kellene vinni. De ez ellen a majmok is hevesen tiltakoztak, úgy hogy nem is lehetett volna végrehajtani, mert a szemöket féltették tőlök a rendnek éber őrei fogházban maradtak, amelynek létszámkimutatását így állítja össze Nagy Pali fogházőr, 19 férfi, 26 nő és 5 majom.

— **Rendkívüli városi közgyűlés.** Debreczen város törvényhatósági bizottsága augusztus 5-én délután 3 órakor tart rendkívüli közgyűlést. — A közigazgatási bizottság a közgyűlést megelőzőleg délelőtt 9 órakor tart ülést.

— **Szabadságon.** A városi katonai osztály vezetője, Szabó Kálmán tanácsnok augusztus 1-én kezdi meg 30 napig tartó szabadságidejének eltöltését.

— **Rendőrdíjak emelése.** A főkapitány javaslatáról a többi lapokkal egyetemben megemlékeztünk mi is. Ez nem a vendéglősöket érinti, hanem az orfeum, bál, hangverseny és egyéb nyilvános multságokra vonatkozik, s ezzel a rendőrség jövedelmét akarja csak fokozni a főkapitány a vendéglősök megterhelése nélkül, — a mi pedig a vendéglősök rendőrdíjait illeti, a főkapitány ennek leszállítását akarja. Erre vonatkozólag külön javaslatot fog a tanács elé terjeszteni.

— **Előléptetés.** A király dr. Hutiray Andor cs. és kir. 3. vonatezredbeli tartalékos segédorvost honvédfőorvossá nevezte ki.

— **Felhívás.** Felhívom a szünidei Jókai önk. kör. tisztelt tagjait, hogy július hó 30-iki szombati rendes gyűlésén teljes számban megjelenni sziveskedjenek. Az elnökség.

— **Elveszett igazolvány.** Az ügyvédjelölti igazolványát elveszítette dr. Boruzs Béla. A debreczeni ügyvédkamara az igazolványt érvénytelennek nyilvánította a hivatalos lapban.

— **Ismét magyar lett.** A 400 esztendőös osztrák uralom alatt sok magyar család elosztrákosodott teljesen. Ritkaságszámba megy tehát, ha az az ilyen eligegetett és elidegenített családok sarjai visszatérnek ismét a

magyar nemzet erkölcsi kötelekébe. Ilyenről van híradással a hivatalos lap legújabb száma, amely rövi en jelenti, hogy *Pongrácz Oszkár* cs. és kir. Landwehr hadnagy, *miután a magyar állampolgárságot megszerezte*, a magyar honvédség tartalékos tiszt állományába vétetett át.

— **Elbocsájtás a honvédségtől.** Oláh Károly városi tanácsnok szolgálatkivüli viszonybeli II. osztályú százados augusztus 1. kötelezettséggel a honvédség köréből elbocsájtott.

— **Eljegyzés.** Hadek János budapesti hivatalnok eljegyezte Darvassy Mariska kisasszonyt Debreczenből.

— **Városunk hivatalos képviselői az aug. 2-iki ünnepen.** A kollégiumi Petőfi-szobornál, a kollégium előtt álló szabadság-empléknél és a honvéd temetőben augusztus másodikán délután tartandó ünnepségeken a város képviselőiben a tanács megbízásából hivatalosan *Bészler Károly* városi árvaszéki elnök és dr. *Tóth Emil* aljegyző jelennek meg.

— **Meghívás.** A vadásztársulat tagjai felkéretnek, hogy a közgyűlést megelőző értekezletre szombaton f. hó 30-án este 7 órakor az Angol királyné szálloda sörcsarokában megjelenni sziveskedjenek.

— **Pék munkások gyűlése.** A debreczeni péksegédek vasárnap délután fél 4 órakor gyűlést tartanak a Korona vendéglőben.

— **Tátrafüredről.** A legújabb hivatalos fürdőnévszor szerint újabban Tátrafüredre érkeztek Debreczenből: Szilágyi Károly ügyvéd és neje, Fazekas Sándor főreáliskolai igazgató és neje, dr. Klár Vincze orvos.

— **Nagy betörések a vidéken.** A debreczeni rendőrséghez két nagy betörésről érkezett pénteken délután távirat. Aradon Deutsch Bernát kárára lakásfeltörés után követtek el ismeretlen tettesek betörést és 30.000 korona értékű ékszer loptak el. — Nagyváradon a múlt éjjel Boros főutcai órás és ékszerész kárára a vasredőnyöknek álkulcsal történt felnyitása után loptak el 13.000 korona értékű új ékszer. A kassai betörésről is tegnap érkezett hír a debreczeni rendőrséghez. Mindezek azt mutatják, hogy szervezett betörő-banda működik a vidéken, tehát a kettőzött éberségre szükség van.

— **Meghaltak.** Kovács Irén róm. kath. 6 hónapos. Szabó József ev. ref. 11 hónapos csecsemők, Géht Margit róm. kath. 25 éves apácza tanárnő, Kövér Imréné Lóska Zsuzsanna ágostai 41 éves, Albert Józsefné Kordás Mária ev. ref. 36 éves.

— **Leégett istálló.** Pénteken reggel a Hajnal utca 4 ik számú házban tűz ütött ki. A tűzoltóságnak fél kilenc óra előtt pár percczel jelentették a tüzet. Publig Ernő főparancsnok vezetése alatt azonnal kivonult a tűzoltóság és a tüzet el is oltotta. A tűz Czeglédy András házában, az istálló cseréppel fedett padlásán ütött ki a tetőzet, valamint a padlásán levő szénát elhamvasztotta, de a tető be nem szakadt. A tűz keletkezésekor egyetlen ember sem volt a házban. A tűz okozta kár mintegy 250 korona, biztosítva nem volt. A tüzhöz kivonult rendőrök dicséretes buzgalommal segítettek az oltásban.

— **A nyolcadik osztályosok képe.** Letzter József fényképész újabb csoportképet állított ki a Varga József butorkereskedő piacz-utcai kirakatába. Ez a sikerült, művészi kivitelű csoport-kép az ev. ref. főgymnázium nyolcadik osztályát végzett növendékeket ábrázolja, az a szerencsétlen jeles diák, Zelovics is közöttük van, aki a szünidő óta fürdés közben a Dunába fult. A szép kivitelű képnek sok nézője akad a sétálóknál.

— **Rakodó-állomás a közvágóhidon.** A debreczeni közvágóhid udvarán épített állatrakodó állomás elkészült és a városi tanács sürgős kérelmét intézett a kormányhoz, hogy „Debreczeni közvágóhídi rakodó“ név alatt engedélyezze az állat fel és lerakodást. Miután a sertéskonzum-piacz is a vágóhid mellett létesül, az az előnye lesz a konzum-vásárra sertést felhajtó gazdáknak, hogy a konzum-vásáron el nem kelt sertéseiket Budapestre a ferencvárosi sertéskonzumvásárra felszállíthatják és ott eladhatják, mert a konzumvásárról sertést visszahajtani nem lehet.

— **Az anya öngyilkossági kísérlete.** Mint értesülünk, *Juhász Lajosné*, aki csütörtökön délután gyenge karbolsavat izott a Timár-utca 25. sz. a. házban, már jobban van. A szegény asszonynak fejfájása és gyomorgörése volt, azonkívül pedig a gyermekágyból való fellábadás gyengesége is hozzájárult bajához, férje kijelentése szerint pedig perpatvar nem is volt köztük. Hogy miért ivott karbolvizet, nem tudja.

— **Utonállás.** Az elmúlt éjjel a varga utcán *Homoki Mihály* kovácssegéd ismeretlen társával minden ok nélkül megtámadta *László Ödönt* és *Schvarcz Ignácot*. A megtámadottak segélyért kiáltottak, de mire a rendőr odament, az egyik támadó meglépett, de *Homoki Mihályt* sikerült fölülni.

— **Földhöz verte a rendőrt.** Nagyon berütytyentett *Badócs András* a Spiraféle pálinkamérésben, ahonnan végül ki is dobták. Ujra vissza akart menni a jó helyre, mire rendőrt hívtak, akivel a nagytermészetű férfiú bírokra kelt és a rendőrt földhöz verte. Végre is megkötözték és úgy kísérték be.

— **Csavargás.** Az éjjel a Simonyi-uton feltűnt a rendőrnek a jobboldali villák bejáratát nyitogató alak. Igazolásra szólította fel, ki Prattal Ágoston Jakab péksegédnek mondta magát, állás és lakás nélkül csavarog, amiért a rendőrségre kísérték.

— **Tolonozok.** A rendőrség holnap tolonczuton távolít el 4 utczahölgyet. A zsuposok: Sipos Zsófi, Koncz Eszti, Lang Fáni és Stetner Eszti.

— **Miért vásárol mindenki szivesen Mentze Henrik ujdonságok áruházában** (a Piacz- és Szent-Anna-u. sarkán.) Mert ott kivétel nélkül csakis jó minőségű áruk kaphatók; az olesó szabott ár minden darab árun látható, a vevő közönség pedig igen előzékeny és pontos kiszolgáltatásban részesül.

TÁVIRATOK.

Fenyő kosaras főszerkesztő ügye.

— A börtönre ítélt bestia. —

Budapest, július 29. A szemétből előkelő polczra és rettegett befolyásra tolokodott alakra sütötte rá ma a budapesti törvényszék a régen kiérdemelt fegyház belyeget. Fenyő Sándor nevezett ur több mint egy évtized óta fertőztette a közéletet. Mint

nagy politikai lapoknak az igazítatója, óriási és végzetes befolyásra tett szert ez a közveszélyes alak, a kinek a kalóz támadásaitól semmi szép, semmi nemes nem volt biztosítva.

Előbb, a mig gyalázatosságai miatt onnét ki nem dobták, a Magyar Hirlapot szerkesztette ez a műveletlen, bestiális fajzat; majd az „Egyetértést“ ragadta martalékaul és ennek a hasábjairól pökdöste szét a mérges, veszekedet nyálat társadalmi politikai küzdéseinkre és eszményeinkre. A pénz uralmával nyakokra hágott és zsoldba fogadott előkelő tehetségeket, a kik mocskon, sáron kénytelenek voltak a dögös kordejat tolni, ennek a kétlábu bestiának, a ki igazi róme volt a fővárosnak.

Minden téren kalózkodott ez a héjja orru, vörös róka pofájú bestia, a ki veszélyeztette fertőzötes orviámadásaival és merényleteivel a kis leányos családok békéjét, a kis leányos iskolák tájékát, mert ez a dögletes bestia ezekre vadászott és ezek közül vadászta szerencsétlen, letört áldozatait.

De most hurokra került. Sem pénze, sem az ujságja révén szerzett végzetes nagy befolyása, sem a megrémített előkelő büntársak csuszkalásai nem menthették meg. Ma délelőtt a vádiottak padjára ültették a börtönörök az Egyetértés gazdáját és volt kosaras főszerkesztőjét a szemérem elleni merénylete miatt.

Langer Jenő bíró elnöklésével Fleischer és Kramasza törvényszéki bírák voltak a szavazó bírók. Az ügyészséget Keserü ügyész képviselte és védőként Pollák Illés szerepelt. Orvosszakértőként két egyetemi tanárt hívtak be. És mivel a galád ügyek tárgyalása a nyilvánosság kizárásával folyt, Fenyő bizalmi tanuul Edvi Illés Károlyt és Visontai Soma országgyűlési képviselőt nevezte meg.

„Erőszak“ címén állították a kétlábu bestiát a bírák elé, aki miután a svájci szökése is balul ütött ki, kaucezió ellenében szabadlábon volt. A beszámíthatatlanságát akarták kisikeríteni; azonban a tárgyalásról, miután arról a nyilvánosság kizárattott, az új bünvádi perrendtartás 20. §-a értelmében tilos részleteket közölni, ezért mi is csupán az ítéletet közölhetjük. A törvényszék szemérem elleni vétségben bűnösnek mondta ki Fenyőt és **kilencz hónapi börtönre ítélte.** Az ügyész súlyosbításért, a védő felmentésért felebbzett.

Hálát és előismerést érdemel az ítéletet tartó bíróság, hogy a magyar közéletet ettől a dögletes fenevadtól megszabadította és a régi megillető helyére, a börtönbe csukkatta.

Plehve megöletése.

Páris, július 29. A bombamerényléről telefonon értesítették a czárt, aki halálsápadt lett és csak annyit tudott mondani:

— Istenem, istenem!

De a czárné előtt titkolják a mérényletet, mert félnek, hogy a nagy izgalmak, tekintettel várandós állapotára, beteggé tennék.

London, július 29. Az a fiatal ember, aki a bombát hajította, pár nap óta folyton a vasuti vendéglőben ebédelt. Mikor a belügyminiszter kocsiját meglátta, utána szaladt és úgy dobta bele a bombát, amely irtózatossá erővel felrobbant és megölte a kocsiban ülőket és a lovakat is. A merénylő mikor látta, hogy sikerült, rővolvert rántott elő és főbe akarta löni magát, de ebben megakadályozták. A robbanásnak oly ereje volt, hogy a gyalogjárón az emberek elesetek és a közeli állomás ablakai betörttek.

Páris, július 29. Le Ronx francia követtel a halála beszélt Plehwe és azt mondta:

Bobri
dalon
járno
gam

varsó
gyezt
vann

lapito
voit b
kagoly
a bon

lente
Mega
nem
gyogy

szinh
nos tá
voit d
lapokl
tegnap
pozsor
megvá
lasztá
tartan
Komjé
erre a
azonb
nem f
neki á
Es akk
Bezer
zsonyi
Pozsor
magya
czióva
gatás
jobb t
hódítj
Egyéb
egyhar
ha Ko
lyázat
három
letét.

RI

E

3.

követk
támasz
amire
az ut

dörren
asszon
ör is
mögé.

bátran

arczva
a divá
tölgö
másk
ritja.
pár cs
nyitott

valaki.

Könyörtelenül megbüntettem Bobrikov halálának okozóit. A birodalom tekintélyéhez méltóan kell eljárnom, de gondoskodni fogok a magam biztonságáról is.

Még a merénylet előtti estén a varsói helyőrség-paracsnoknál megjegyezte Plehwe: „Komoly sejtelveim vannak.” Be is váltak a sejtelvei.

London, július 29. A vizsgálat megállapította, hogy Plehne kocsija sodronyokkal volt bevonva és oly erősen, hogy még puska lövedék se tudott volna áthatolni, csak a bomba. Az áthatolt.

Páris, július 29. A gyilkos kijelentette, hogy nevét nem árulja el. Megállapították róla, hogy nem finn, nem zsidó, hanem orosz. Mihelyt felgyógyul, a Péter-Pál erődbe szállítják.

Színház.

Komjáthy megkapta a pozsonyi színházat. A jövő év őszén Komjáthy János társulata már elhagyja Kassát. A jeles volt debreczeni direktort, mint a pozsonyi lapokból értesülünk, a színügyi bizottság tegnap megtartott ülésén hét szavazattal a pozsonyi városi színház bérletjéül három évre megvásárolta. Komjáthy János megvásárlását az augusztus hó 1-én megtartandó közgyűlés fogja véglegesíteni. — Komjáthyt már négy évvel ezelőtt kiszemelte erre a fontos hivatásra a kormány. Akkor azonban előterjesztését minden tekintetben el nem fogadták s Komjáthy várt, míg az idő neki ád igazat, minthogy az be is következett. És akkor a színházi ügyek miniszteri előadója Bezeredy Viktor újból felajánlotta neki a pozsonyi színházat. Mert bár önállóan rendelkezik Pozsony város színháza felett, a kormány a magyarság érdekében rengeteg szubvenzióval támogatja a színházi ügyeket. Ez a támogatás eredményezi, hogy Pozsonyban a legjobb társulatok terjesztik a magyar nyelvet és hódítják a magyarságnak a nemet polgárságot. Egyébként Kassa város közgyűlése is tegnap egyhangúlag határozta el, hogy az esetben, ha Komjáthy Pozsonyba meg nem kapja, pályázat mellőzéseével vele kötik meg újabb három évre a kassai Nemzeti Színház bérletét.

REGÉNY-CSARNOK.

Egy rendőr naplójából.

A N° 5. lakója.

Írta: Laky Imre.

3. [Tilos az utánnomása.]
Pár pillanatig vár, hallgatódzik s a következő pillanatban hatalmas vallással neki támaszkodik az ajtónak. Megfeszíti erejét, amire kiemelkedik az ajtó sarkaiból. Szabad az út befelé.

Az ajtó csattanásával együtt fegyver dörrenés reszketteti meg a levegőt. A vén asszony sikoltozva elrohan, az elszánt rendőr is megdöbbenve félre ugrott az ajtó mögé.

Zavara szempillantás alatt elmulik, bátran, habozás nélkül előre lép.

Halavány méces világa sápadt női arcra esik. Félig öltözött hanyat fekszik a divánon. Egyik, lehanyatló kezében füstölő revolvert görcsösen fogják át ujjai, másik kezét tenyerével csupasz mellére szorítja. A hófehér, összeszorított ujjak közt pár csepp piros nedv tolu el az élet felnyitott csatornájától.

— Köszönöm. Vártam, hogy jöjjön valaki. Ezek közt nem akartam meghalni.

Ó, nagyon vártam. Soká jött. Borzasztók voltak azok a pillanatok. Most már minden jó. Erzem, hogy elég. — Örökre elég. —

A rendőr gyorsan kimegy, a kezét tördelő szállasadónót elszalasztja telefonálni a mentőkért, azzal visszasiet hogy első segélyben részesítse a szerencsétlent.

A mint belép, szeméi a sebesült esdeklő tekintetével találkoznak. Suttogva szól.

— Kérem, uram, legyen oly jó, tegye be az ajtót. Azok közül nem akarok senkit látni. Be ne jöjjenek.

Miután eleget tesz kívánságának mellé megy s gyöngéden elakarja távolítani a sebre szorított kezét.

— Mutassa sebet, hadd vizsgáljam meg!?

— Nem segíthet már. Így van ez jól. Valami nagy, végtelen sötétség vesz körül. Érzem, ha elválnak a lélek a testtől, megszűnik a sötétség. Világos lesz. Nagy, fényes világosság. Mennyit késtem, istenem.

Részvétellel nézi a különben érzéketlen rendőr a különös leányt. Hány haldoklót látott már! A tett elkövetése után mind, mind görcsösen ragaszkodott az élethez, mind visszarettent a halál kapujától. Mind annyival többet szenvedett volna e tévedt lélek, mely most örömpesve hagyja el a porhüvelyét?

Mialatt feléje hajlik a lecsüngő jobb kézről gyöngéden kiszabadítja a gyilkos fegyvert. A lány enged a gyenge erőszaknak, szabadon maradt kezével átlógja az ellenőr ajkait. Görcsösen szorítja, mint a vízbe fuló a száma szálát. Ajkai csendesen, hangtalanul mozognak.

A rendőr szabadon maradt kezét a haldokló homlokára teszi, mitől az újra feleszmélni látszik.

— Milyen jó keze van önnek. Ne, ne vegye el.

A rendőrön újra erőt vesz önmaga előtt is érthetetlen részvételjes hangulata.

Megsimogatta homlokát, arcát. Megdöbbenve érzi a tapintásból, hogy e testet már a halál szellője megérintette.

— Mit tehetek önért? Nem kíván valamit? Kérje mely megilletődéssel.

A lány nagy, megtört szemével a férfit megnézi, hosszas szemléli, mintha arcvonásából lelkét akarná kifürkészni. A mit látott, amit felismerni vélt, megnyugtathatta, arcát elfordította, s halkán beszélni kezdett:

— Fejem alatt egy levél van. Vegye ki. Ugy. Eljuttathatja ahhoz, akihez én akarom?

A rendőr megnézte az egyszerű sima levelet, s idegenkedve válaszolt:

— Címzés nincs rajta. Aztán nem is tudom, hogy kötelességemmel, hogy egyeztethegyem össze.

[Folytatjuk.]

Üzlet áthelyezés.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására hozni, hogy **Piacz-utca 66-ik szám alatt levő**

könyvtárgyomdat és papírüzletemet

már e folyó évi **augusztus hó elején**

Piacz-u. 12. Stenczinger házba

helyezem át. Megköszönve az eddig irántam tanúsított szíves pártfogást, kérem ezt új és modernül berendezett nagyobb helyiségemben továbbra is.

Kiváló tisztelettel

HOROVITZ ZSIGMOND.

Piacz-u. 66. sz. a. levő bolthelyiség kiadó.

Hajdusági Bajuszpedró.

Védjegy.

Szép bajusz

nyerhető a híres Hajdusági bajuszpedró használata által, mely legjobb az összes bajuszpedró készítmények között. A bajuszt nem törli, nem tépi, mindig szép állásban tartja és soha sem keményedik meg.

Egy doboz 50 fillér.

Kapható:

Dr. Rotschnek V. Emil utóda

Grósz Nagy Ferencz
gyógyszerésznél

DEBRECZEN, Kossuth-u. 3 sz.

Valamint minden debreczeni gyógyszerárban.

Fényképező gépek, lemezek, filmek, előhívó és rögzítők, aranyfürdők, cartonok
dus választékban gyári áron
részletfizetésre is kaphatók

BORSOS KATÁNÁL

DEBRECZEN, városház épület.

Tanítás és sötétkamara használata díjtalan.

!! Méreg nélküli mázoló festék !!
Ólommérgezés elleni védelem!

„LITHOPONE“

az egyedüli pótszer a mérges, veszélyes ólom festékhez; a munkást a rettenetes ólombetegségtől megóvjaa, a munkaadónak pedig megtartá a személyzetet egészségben és munkakedvben és épen olyan **szép és tartós** mázolást eredményez mint az ólomfesték. **Olcsóbb** mint minden mázoló festék és bármilyen fedő színben szállítható.

Különlegességek: **hidszürke** mázolásra kész
gépvrös (megtörve).

Festékek a vasiparnak.

Kapható az állam minden festéküzletében.

Védjegy

Kérjünk hordókat kizárólag bevezetett védjeggyel és czégbélyegzővel.

Védjegy

Lithopone- und chemische Fabrik: Kasern bei Salzburg.

Bureau: Wien, I. Wallnerstrasse Nr. 11.

Apró hirdetések.

10 szögig 40 fillér, azontul minden szó 2 fillér. A egkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből szedett minden szó 4 fillér.

24 kr. 1 liter saját termésű sámsoni kerti bor Király Imre vendéglőjében Rákóczy-utca 16.

Egy kisebb fajta használt jégszekrény megvételre kerestetik. Czim a kiadóhivatalban.

Pénztárnoknő, ki könyvelésben jártassággal bír s már üzletben alkalmazva volt, azonnali belépésre ajánlkozzon. Czim a kiadóhivatalban.

Csinosan butorozott szoba, külön bejárattal, kiadó Széchenyi-u. 27. sz. a.

Eladó birtok és szeszgyár. Egy 1200 katasztrális hold kiterjedésű, kitűnő minőségű birtok, melyen a legjobb karban lévő gazdasági épületeken kívül egy mezőgazdasági szeszgyár van, évi 2000 hectoliter termelés és hectoliterenként 10 korona refectióval, 50 katasztrális hold dohánytermelési engedéllyel eladó. — Hol és kivel lehet értekezni? megmondja a kiadóhivatal.

Nemzetőr-utca 1. sz. a. Arany János-utca sarkán egy csinosan butorozott külön bejárattal szoba azonnal kiadó.

Építésként kimaradt 3 pár ajtó olcsón eladó. Nemzetőr-utca 1. sz.

Korpa, napi árban kapható Glück Izidor fűszer üzletében. Bábaképezde-épület.

Pénzszekrény használt megvételre kerestetik. Ajánlatok Kupfer József és fia Vértess-Nagyléta intézendők.

Pályázati hirdetés.

A debreczeni jótékony nőegylet Stefánia árvaházában lemondás folytán megüresedett tanítónői állásra pályázatot hirdet. Csakis oly pályázók kérvényei vétetnek figyelembe, kik már mint önálló tanítónők gyakorlatilag működtek.

Az állás javadalma: hétszáz korona fizetés havi előleges részletekben fizetve és kétszáz korona lakáspénz. Kötelessége egy VI. osztályú népiskola vezetése.

A pályázati kérvények augusztus 20-ig Veresné Szathmáry Teréz Urasszony nőegyleti elnök czimére (Debreczen, Péterfia-utca 14. szám) küldendők.

A megválasztott állását szeptember 1-én köteles elfoglalni.

Debreczen, 1904. július 29.

A debreczeni jótékony nőegylet.

DEUTSCH LAJOS

fűszerkereskedő, Piacz-utca 38.

Ajánl mint a hajdumegyei méhészegylet elárúsítója

idei friss pergetésű

akác mézet

1 kiló 60 krajczár.

5 kiló 2 frt 50 krajczár.

Elvállal mindenféle szobafestéseket és tapetirozásokat a legjutányosabb árban

Horváth András

mázoló-, szoba- és templom-festő

— DEBRECZEN, —

Piacz-utca 21. szám alatt.

EMERICH VILMOS

vízvezeték, csatornázás, szivattyú szerelési és cement ipar vállalata

Debreczen, Arany János-utca 36.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miszerint az Arany János-utca 36. sz. alatt egy, a mai kor igényeinek minden tekintetben megfelelő

vízvezeték, csatornázás, szivattyú szerelési és cement ipar vállalatot

nyitottam. Főtörekvésem lévén, hogy a n. é. közönség a vízvezeték és csatornázás körül felmerült hiányok, gyakori zavarok (folyás, dugulás stb. következtében beálló zaklatásoktól, kellemetlenségektől s felesleges kiadásoktól megóvassék; egy Debreczenben még eddig nem létező újítást, a vízvezetési és csatornázási berendezéseknek évi általán mellett való kezelést létesítettem, még pedig a következő árak mellett:

1 fürdőszoba után 8 korona. | 1 konyha kagyló v. pissoir után . 8 K
1 closet után 8 " | 1 szivattyús kut megállapodás szerint.

Ezen összegek 1/4 éves utólagos lefizetése ellenében kötelezem magamat a berendezésben felmerülő mindennemű javítást a leggyorsabban más díj lefizetése nélkül — eszközölni s a berendezést mindig használható állapotban tartani. — Egyszersmind elvállalok a vízvezeték, csatornázás és cement ipar körébe tartozó minden munkálatot legújabb, leggyorsabb s minden követelményeknek megfelelő kivitelben és a legolcsóbb árban.

Költségvetéseket és tervrajzokat díjmentesen készítek.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve

Kiváló tisztelettel

Emerich Vilmos.

Kenyér sütésére egész délelőtt elfogadtatik, Piacz-utca 79.

Vendéglős, kávé és kereskedők figyelmébe!

Több oldali felszólításra elhatároztuk magunk, fehér és apró sütemények előállítására.

E célból a legjobb munkaerővel, valamint tiszta tej és vajjal dolgozunk és ahoz semmiféle müdolgokat nem használunk.

Ezáltal abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy az általunk előállított zsemle, kifli stb. az eddig a piaczon forgalomban levőket úgy minőségben, mint kivitelben felülmulja és a legkényesebb igényeknek is megfelel.

A midőn az eddig belénk helyezett bizalomért köszönetet mondunk, kérjük azt új vállalatunkra is kiterjeszteni.

A n. é. közönség szives rendeléseit kérve, maradtunk teljes tisztelettel

Orosházi házi-kenyér-sütőde.

Kenyér sütésére egész délelőtt elfogadtatik, Piacz-utca 79.

A Maradék Áruház olcsó árakban utólérhetetlen.

Mindenkit kellemesen érint az a szépen összeválogatott rőfös- és rövidáru raktár a mi a „**Maradék Áruházban**“ van.

De különösen most **fehér és színes batisztokban, delainek, cretonok, divatos csipkék és hozzávalókban** felülmulhatatlan a raktár.

Paplanokban meglepő szép választék. 1 méter Taft selyem 49 kr. MARADÉK ÁRUHÁZ

Ranunkel-ház, Bika szálloda mellett, szembe a Tieza palotával.